

İlgili Kanun/md:
1475 S.İşk/17/II,35
4857 S. İşK/25/II,41

● HAFTA TATİLİ
● ARDARDA İKİ GÜN İŞE
GELMEMEMKOŞULUNUN
GERÇEKLEŞMEMESİ

ÖZÜ: Dosyadaki bilgi ve belgelere ve özellikle tanık beyanlarına göre; davacı işçi 22.9.2001 cumartesi günü işe gelmemiştir. 23.9.2001 Pazar günü hafta tatilidir. O gün davacı işçinin çalışacağına ilişkin İş Kanununun 35.maddesinin (f) fıkrasının aradığı bir muvafakatname bulunmamaktadır. 24.9.2001 pazartesi davacı bir arkadaşıyla çalışma iradesiyle işyerine geldiğinde işverence ne yüzle işe geldiniz sözleriyle işten kovulmuştur.

Şu durumda, 1475 Sayılı İş Kanununun 17/II-f fıkrasının aradığı ardı ardına iki gün işe gelmeme olgusu davacı işçi açısından gerçekleşmemektedir. Fesih haksızdır

T.C.
YARGITAY
9. Hukuk Dairesi

ESAS NO: 2003/10202
KARAR NO: 2003/21982
TARİHİ: 15.12.2003

DAVA Davacı, kıdem, ihbar ve kötüniyet tazminatı, Eylül 2001 ücreti, fazla çalışma ile yıllık izin ücreti ile bayram gündeliklerinin ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır. Hüküm süresi içinde davacı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

1. Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davacının aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2. Dava, kıdem, ihbar tazminatları ile bir kısım işçilik alacakları isteğine isteğine ilişkindir. Mahkemece istekler kısmen hüküm altına alınmış, karar davacı vekilince temyiz edilmiştir.

Davacı, dava dilekçesinde iş sözleşmesinin işverence kovularak sona erdirildiği iddiasında bulunmuştur.

Davalı, davacı işçinin 22.9, 23.9, 24.9.2001 tarihlerinde işe gelmediğinden söz ederek feshin haklılığını savunmuştur.

Mahkemece iş sözleşmesinin davacı işçi tarafından haksız olarak sona erdirildiği kabul edilerek, kıdem ve ihbar tazminatı istekleri red olunmuştur.

Dosyadaki bilgi ve belgelere ve özellikle tanık beyanlarına göre; davacı işçi 22.9.2001 cumartesi günü işe gelmemiştir. 23.9.2001 Pazar günü hafta tatilidir. O gün davacı işçinin çalışacağına ilişkin İş Kanununun 35.maddesinin (f) fıkrasının aradığı bir muvafakatname bulunmamaktadır. 24.9.2001 pazartesi davacı bir arkadaşıyla çalışma iradesiyle işyerine geldiğinde işverence ne yüzle işe geldiniz sözleriyle işten kovulmuştur.

Şu durumda, 1475 Sayılı İş Kanununun 17/II-f fıkrasının aradığı ardı ardına iki gün işe gelmeme olgusu davacı işçi açısından gerçekleşmemektedir. Fesih haksızdır.

Mahkemece ihbar ve kıdem tazminatı isteklerinin hesaplanarak hüküm altına alınması gerekirken yazılı şekilde reddi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten **BOZULMASINA**, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 15.12.2003 gününde oybirliği ile karar verildi.